

Specializáció Nyelvészet

1. A fonetika tudományának tárgya. A hangképző szervek és a magánhangzók képzése. A japán magánhangzók ismertetése. A mássalhangzók. A mássalhangzók osztályozása a képzés helye és módja szerint. A japán mássalhangzók.
2. Fonológia: a fonéma meghatározása. A japán fonémák típusai, a japán nyelv fonotaktikai szabályai (a japán fonológiai szótag szerkezete és a mora). A japán nyelv hangsúlyrendszere (アクセント)
3. 静音・濁音・半濁音・直音・拗音、五十音図 felépítése; Iroha uta és társai
4. A Nara kori fonémaállomány (A 88 szótag és egyéb sajátosságok ismertetése), A Heian kor: változások a mássalhangzók, magánhangzók esetében (甲・乙、ハ行転呼音、音便) stb.) Kamakura-Muromachi és az Edo kor.
5. Az írott és a beszélt nyelv kapcsolata. Az ősi japán írás (神代文字) problémája. A japán írásrendszer: kandzsi (szerkezeti és használati típusai 六書, a gyökök fajtái), A kandzsi olvasatai: on és kun olvasatok; A kandzsi írásmódjának történeti változása (書体), a kanjik száma, a kokuji (国字) és az ateji (当て字) fogalma.
6. A szótagírás: manyógana (típusai, használati módja); hiragana, katakana. A japán nyelv és a latin betű kapcsolata: átírási módszerek a hittérítés korszakától napjainkig.
7. A japán szókinés eredet szerinti felosztása: ősi japán szavak (yamatokotoba) és a kínai átvételek (kango) A japán szókinés: jövevényszavak. A japán nyelv és más nyelvek kapcsolata az egyes korokban. (Az ősi kor: ainu, szanszkrit, koreai. A modern kor: a nyugati nyelvek.)
8. Dialektológia. A nyelvjárások kutatásának módszerei. A japán nyelvjárások felosztása, egyes típusok rövid jellemzése.
9. A japán szótárak: kínai előzmények, szótártörténet a Heian kortól a modern szótárszerkesztés kialakulásáig.
10. A szófajkutatás előzményei: Edo kori kokugaku, rangaku.
11. A japán szófajok: Hashimoto Shinkichi – Yamada Yoshio – Tokieda Motoki szófajcsoportosítási elmélete
12. A japán szófajok: 体言 (alcsoportok, és jellemzőik)
13. A japán szófajok: 用言 (alcsoportok, és jellemzőik)
14. A japán szófajok: határozószó, főnévmódosító, kötőszó, indulatszó (副詞・連体詞・接続詞・感動詞)
15. A japán szófajok: partikulák és segédigék: 助詞・助動詞

Specializáció Irodalom

1. A klasszikus japán irodalom kezdetei – epika a Nara-korban: a japán mítoszok, legendák és népmesék világa.
2. A japán költészet kezdetei: kínai és japán nyelvű költészet a Nara-korban; Kikikajó; a Manjósú költészete, keletkezési körülményei, korszakai, és költői.
3. A klasszikus japán irodalom fénykora: a *monogatari* műfaja a Heian-korban, és egy *monogatari* elemzése.
4. A napló műfaja és alakulása, egy klasszikus japán napló elemzése.
5. A zuihicu műfaja és alakulása, a Párnakönyv, a Hódzsóki és a Curezuregusza egybevetése.
6. A klasszikus japán költészet: császári antológiák; a tanka műfaja és alakulása az évszázadok folyamán; ismert tanka költők munkáinak elemzése, a tanka sajátosságai; Rokkaszen - a 6 nagy költő összehasonlítása.
7. Középkori háborús történetek előzményei, keletkezési körülményei, felépítése, tartalma, irodalmi jelentősége. Egy gunki monogatari elemzése.
8. Költészet fejlődése a középkortól: renga-költészet; a haikuk változásai az évszázadok folyamán, ismert költők, a műfaj sajátosságai.
9. Az újkori regény előzményei a középkorban és az Edo-kor elején: otogizósi, kanazósi; Kamigata vidék város lakóinak irodalma: az ukijozósi műfaja.
10. Az edoi városi polgárság regényirodalma: kibjósí, gókan, jomihon, sarebon, kokkeibon, nindzsóbon; egy író/mű részletesebb bemutatása/elemzése
11. Kísértetek a japán irodalomban, a kaidan műfaja.
12. A klasszikus japán színház: a középkori nó színház és a kjógen; az Edo-kori dzsóruri és kabuki. A három színházi műfaj egybevető bemutatása.
13. A modern japán regény kezdetei: a “felvilágosodás kora”, a politikai regény és a fordításirodalom; a *Sószeccu sinzui* és az *Ukigumo* jelentősége.
14. Epikai irányzatok a közelmúlt japán irodalmában (1868-1945): a naturalizmus kibontakozása, szerepe a japán regényirodalomban. Egy író/mű bemutatása/elemzése.
15. A Meidzsi-, Taisó-, Sóva-kor, illetve a jelenkor kiemelkedő írói: egy író/mű bemutatása/elemzése.